

Parlamentul

Reprezentanța Națională, sau **Parlamentul**, avea structură bicamerală: *Adunarea Deputaților și Senatul*.

- aleși pe baza votului universal, egal, obligatoriu și secret al alegătorilor români.
- reprezenta puterea legislativă în cadrul regimului democratic;

Practica parlamentară cuprindea:

- interpelări la adresa guvernului
- votul de neîncredere acordat executivului;
- invalidarea de mandate;
- dezbaterile și răspunsurile pe marginea Discursului Tronului (rostit la începutul fiecărei sesiuni a forului legislativ);
- era un for de control al activității executivului: miniștrii erau responsabili pentru actele lor în fața Parlamentului;

Guvernul

-exercita puterea executivă alături de monarh

-între 1918-1940 în România s-au succedat 38 de guverne (cca.1,9 ani/guvern)

Trăsăturile vieții politice

În România interbelică, sistemul formațiunilor politice s-a remarcat printr-o complexitate deosebită;

- rolul important l-au avut Partidul Național Liberal și Partidul Național Țărănesc
- nu au lipsit manifestările de extremă dreapta și stânga, deși viața politică internă a evoluat în limitele curentului democratic.
- partidele conservatoare au dispărut după 1918 de pe scena istoriei.
- expresie a caracterului democratic al regimului politic din România în perioada interbelică au activat și unele partide și formațiuni ale minorităților naționale: Partidul Maghiar, Uniunea maghiară, Partidul German, Partidul Popular șvăbesc, Partidul Evreiesc, Uniunea Evreilor.

Sarcini de lucru:

- 1).Precizați structura Parlamentului și modalitatea de alegere a parlamentarilor
- 2).Argumentați rolul Parlamentului ca principală ramură a puterii în stat
- 3).Numiți instituțiile care exercitau puterea executivă în România interbelică
- 4). Exprimați-vă opinia față de stabilitatea sau instabilitatea guvernamentală în România interbelică
- 5) Identificați principalele partide politice din România interbelică
- 6) Numiți modificările produse în planul vieții politice după 1918